

GUNNERSKE Vitt

GUNNARSKOGS BYGDELAGS TIDNING.
FÖR ALLA MED KÄNSLA FÖR BYGDEN.

NR 3.1997.

fortf
sed
sti
v

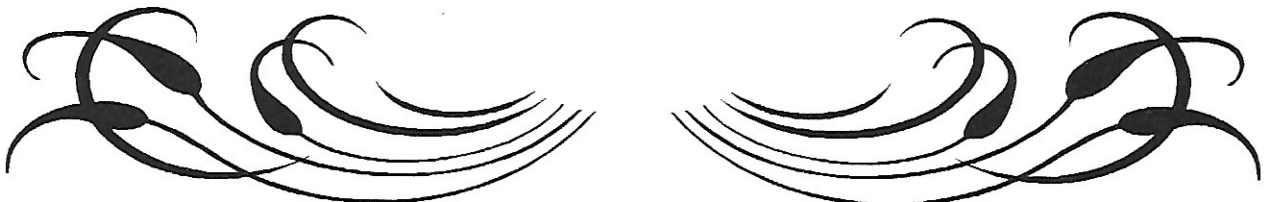

Sommar i missionsförsamling

INNEHÅLL:

er
as, när vi

GIK på Internet - Allstakans Byalag tänder mila - 100-årig "börtaflecka"
- Keeper på Larstomta - Jaktresa - Landsvägsriddare å mõe mer.

Te å börje med

När jag i fjol våras hade nöjet att skriva den här spalten till vårumret av vår tidning så skrev jag att nu gäller det för oss att komma igång med vårat bygge av ungdomslokal. Nu när jag skriver det här är den färdig, inredd, invigd och tagen i bruk. Detta har varit det största projekt som Bygdelaget genomfört och vi kommer med en utförlig artikel i julnumret av tidningen.

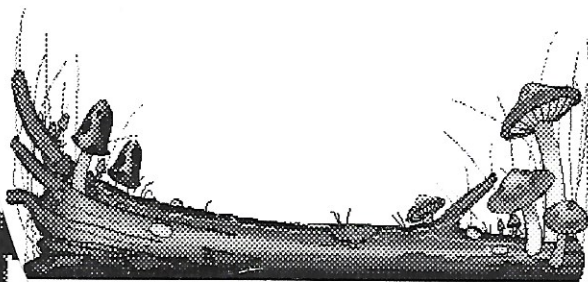
Efter en av de varmaste somrar i mannaminne går vi nu emot höst. Det känns faktiskt som att degen i hjärnan efter den varma sommaren nu börjar försvinna och man kan tänka sig nya tag. Själv har jag varit i Säffle idag på en mycket intressant landsbygdsdag, anordnad av Värmlandskooperativen och Länsstyrelsen.

Efter en sådan dag med många bra föredrag om vad som utvecklingsgrupper över hela Värmland med hjälp av ideellt arbete och samarbetsvilja åstadkommit för landsbygden, blir man väldigt tänd på att få dra igång höstens arbete.

Det är vad vi gör i höst som ger resultat -98. Vi kör igång. Vi jobbar efter devisen: ingen kan göra allt, alla kan göra något.

Tänk på att ingen annan gör det åt oss.

Alf Danielsson

Nästa manusstopp är
den 22 september

Günnerske Nytt.

Nummer 3, årgång 4, 1997

Redaktör och ansvarig utgivare:

Alf Danielsson
Gunnarskogs Bygdelag
Tel: 0570/322 91

Redaktionskommitté:

Rolf Johnson
Lars-Inge Lilj
Fredrik Mattso
Per-Anders Olss
Torsten Nilsson

Material till tidningen skrivs till största delen av redaktionsmedlemmar samt Gunnarskogsborna.

**Insändare, artiklar m.m.
mottages med största tacksamhet.**

Utkommer med 4 nr / år.

Upplaga 1 500 exemplar.

Utdelas gratis till alla hushåll i Gunnarskog, samt placeras för gratis utdelning till turister och besökande i Gunnarskog, hos turistinformatörer, affärer, hantverkslokaler m.m.

Tidningen är politiskt och religiöst obunden.

För annonsering kontakta Rolf Johnson

Tel: 0570/100 70

Begär offert

Alltid b

Framställt av:

Lena Bergholm, Kathrine Nilsson
Bo Johnsrud

100-årig "Börtaflecka"

100 år fyller den 1 oktober Esther Andersson, född Åsberg, Bradford, Penn. USA.

Ester är född i Bortan och emigrerade till USA 1923 tillsammans med sin make Arvid, som kom från Mangskog. Maken Arvid, som var snickare, avled 1960.

Esther har jobbat som sömmerska samt tagit hand om hus och hem. Hon var på besök i hembygden i början på 1950 - talet. Hon sköter fortfarande om hemmet, som hon för något år sedan målade och tapetserade själv, och hon stickar fortfarande till behövande barn och välgörenhet. Esther har 3 barn, 5 barnbarn och 8 barnbarnsbarn i livet.

Günnerskenytt ber att hjärtligt få gratulera 100-åriga "Börtaflecka"!

100-åriga
Esther Andersson

Sommar i missionsförsamlingen

Sommartid innebär att den del av verksamheten som SMU bedriver tar sommarlov, medan gudstjänsterna fortsätter som vanligt. Friluftsgudstjänsten på Körn i Bortan fick i år flyttas inomhus till Missionshuset, pga det ihållande regnet. Där kunde man lyssna till Torsten Nilsson och till sång av Västanvind, som till gitarrer och dragspel sjunger gamla välkända sånger. Regnade gjorde det också sista lördagen i juni, när avslutningsgudstjänsten hölls i Tobols Missionshus.

Trots det var Missionshuset fyllt till sista plats. Pastor Torgeir Faanes predikade, sångarna sjöng och Torsten Nilsson berättade om Missionshusets historia. Några saker som betytt mycket i verksamheten togs fram; altarbordet, kollektboxarna, den stora kaffekokaren, en Bibel, en tavla med Kristusbild och med dem i täten tågade vi alla ut i regnet, för att markera att en epok nu var slut.

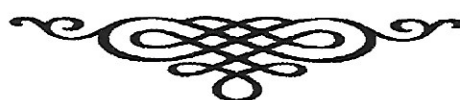
Lördagen därpå regnade det inte! Då hölls en välbesökt loppmarknad vid Missionskyrkan i Tvärud. Bl a kunde man köpa bänkar från Bortans Missionshus, böcker, prydnadsföremål, skrivmaskiner, lampor och mycket mer. Ja, man kunde göra riktiga fynd - precis som det ska vara på loppmarknader.

På söndagen var det dags att göra en utflykt i SMU:s regi. Målet var hemligt, men samling och avfärd skedde från Missionshuset i Årbotten. Utefter vägen fanns tipsfrågor att besvara och i varje bil fanns en lista med saker som skulle samlas ihop under resan, som visade sig sluta vid Rokkmakstugan i Ången. Där följde ytterligare några grenar (pil- och hästskokastning, slå spik i en bräda) och vinnare blev till slut familjen Putte Ålander - tack vare att Samuel hade röda strumpor, vilket gav många poäng!

Scoutspisarna fanns på plats för korvgrillning och kaffet var kokat, så det blev en trivsamt eftermiddag i solen!

Ja, nu har vi kommit fram till dags dato 11/7 och mycket återstår av sommaren, bl a tältserien i augusti, tillsammans med Betanieförsamlingen. SMU:arna har varit på hajker och läger under sommaren, och vi ser fram emot att träffas, när vi startar igen i höst.

Ann-Christine Årlén

Landsvägsriddare

De kom på våarna, dessa udda individer som vi kallade luffare.

Smålandspelle, Blixt, Trinnloffen, Dompern m. fl. Även om de inte alltid hälsades hjärtligt välkomna åter, hörde deras återkomst s. a. s. till livets gång. De var som regel mycket särpräglade personligheter som representerade mer eller mindre sällsamma levnadsöden.

Smålandspelle var - som namnet vittnar om - född i Småland, närmare bestämt i Hinneryds förs., Kronobergs län. Han föddes den 8 jan. 1879, och fick namnet Johan Sander Eriksson. Denna persons märkliga levnadsöde har Mats Edholm skildrat i boken Smålands Pelle (Kulturfonden, Värml. 1990), vilken bygger på Smålandspelles efterlämnade anteckningar och muntliga berättelser av människor som kände honom. Boken kan varmt rekommenderas till de som vill veta mer om "Pelle".

Många minns honom bäst från hans föredrag, som hölls i skogsgläntor, gårdstun, mindre trafikerade broar m. fl. platser. Pelle var utrustad med ett mycket gott minne och återgav vad han läst i olika ämnen. Föredragen kunde därför handla om "Roms katakomber - Japans kejsarkult - Jerusalems förstörelse av romarna - Silbodalsprästen - Lasse-maja och dennes norska motsvarighet Gjest Boardsen" - för att nämna några. Samt sist, men inte minst, hans egen levnadshistoria.

Att lyssna till dessa föredrag var en upplevelse. Föredragshållarens språk var en blandning av småländska och norska. Han hade dock den svagheten att han ofta upprepade sig, i synnerhet om han vid någon lustighet inhöstade skratt eller annan uppskattning. Hans levnadshistoria var i sin bakgrund mörk. Han rymde tidigt hemifrån "från sin grymme fader" - sin mor nämnde han aldrig. Den enda som var snäll mot honom, var hans småskolelärarinna. Skolan blev för honom en fristad, berättade han.

År 1901 inskrevs han i obefintlighetsboken och därefter blev landsvägen hans liv. Han hamnade, efter att ha vandrat i Västergötland och Värmland, i grannlandet Norge. Där började han

att ägna sig åt "villatyveri", vilket gjorde att han hamnade i fängelse.

Han berättade - i motsats till många brottslingar - helt öppet om denna kriminella period, samt om vistelserna på Botfängslet och Akershus. Om hur han greps av norska länsmän, rannsakades, och livet på fängelserna samt misslyckade rymningsförsök. Hur han efter ett rymningsförsök pryglades så att "röva blev liasom en äpplasäck". Då skrattade vi, vi småpojkar i synnerhet, vilket medförde repris i berättandet!

Efter föredragen tog han upp kollekt. Blev den större än han räknat med, gav han någon extra liten "skröna". Detta hände vid - förmodligen - hans sista föredrag, som hölls på Ekdammen (Vid St. Eken) i Bortan, någon månad före hans död. Han var då i dålig kondition och föredragen avbröts flera gånger av svåra hostattacker, vill jag minnas.

När föredraget var över och kollekten skulle upptas, uppmanade Oskar Lövgren (Rödbergen)" att nu tar vi upp en stor kollekt åt Pelle" och lade själv i en femma (som var mycket i kollekten, på 40-talet). Pelle blev glad då kollekten nog blev större än den brukade, varför det blev någon extra skröna. Någon månad efter detta föredrag meddelades att Pelle avlidit på Norra Mons vårdhem i Eda. Året var 1948.

Så skulle hans tält inte resas mer i skogsgläntorna. Dragkärrans spår i landsvägsgruset skulle för alltid utplånas. Hans liv var ingen idyll, han var ofta rädd. Mest för lösdrivarlagen, som "föllgt mig under hela min lefnad med alla sina räddsel och fasor, spökelseaktigt som min egen skugga", för att citera hans egen levnadsbeskrivning.

På initiativ av bl. a. Gunnar Mardal i Järns-kog, insamlades medel till en gravsten, på Eda kyrkogård, som avtäcktes 27/6 -87. 140 personer var med då stenen avtäcktes, vilket vittnade om att många kom ihåg den märkliga vandringsmannen och smålänningen på de västvärmländska vägarna.

Lösning till sommarkrysset

Trinnloffen var en annan luffare som dök upp ibland. Från den tid jag minns honom, luffade han endast på "deltid" och ibland högg han kastved, bl. a. i Ekhöjden. Han hade ofta trasiga cykeldäck och kom in på Nästorp, för att låna cykelpump m.m.

Trinnloffen - vars riktiga namn jag aldrig hörde - betraktades med en viss nyfikenhet, då han hade en bror som var präst. Någon frågade honom en gång hur detta kunde komma sig och han svarade ungefär som skalden Nils Ferlin - i dikten "Munk eller dynamitard" - att "hur vart jag en liten bastard". Han tillade att livets lycka dock är relativ och inte beror på, vilket man är "präst eller luffare".

Blixt (inte att förväxla med Frödings sotar Blixt) var en mer sofistikerad man, som uppträdde fint och belevat. Det ryktades om att han hade varit en "bättermär kär" som kommit "på kneken". Han kom in på Nästorp, en vinterdag, för att värma fötterna.

Någon tid efteråt hittades han död på en skogsväg, jag tror att det var i Lekvattnet. Och det var kanske en död, värdig en "riddare av landsvägen".

Ja, detta var några av dessa som kom, men som nu är borta. De var naturligtvis av skiftande karaktär och sort, men ändå på sätt och vis välkomna, därför att de representerade något av världen utanför byarna.

Torsten Nilsson

1	G	Û	N	N	E	R	S	K	E	N	Y	T	T	12	M		
2	Û	13	A	I	N	A	14	Å	K	A	R	A	R	15	M	E	
16	N	17	A	T	18	R	J	U	K	A	N	19	R	E	A	L	
20	N	U	T	R	I	A	21	I	N	K	O	M	S	T	A		
24	E	L	F	E	N	B	E	N	25	I	R	A	K	A	S		
27	R	A	J	28	G	A	L	G	E	N	29	R	E	D	S		
31	S	31	Å	R	32	R	33	Å	N	G	A	N	34	O			
35	K	36	Ö	R	37	Ö	V	N	I	N	G	38	N	A	R	R	I
42	E	R	I	K	A	43	I	G	L	A	R	44	A	A	D		
45	M	A	L	Ö	R	T	46	A	T	O	L	L	E	R			
49	A	T	50	K	N	A	L	51	N	E	P	A	L	52	O		
54	R	53	L	E	A	54	E	L	D	55	Å	R	56	G	T		
58	T	59	V	I	N	G	60	A	D	E	61	A	D	V	E	N	T
63	E	I	R	64	E	V	I	T	A	65	E	I	R	E			
67	N	A	66	S	L	A	G	T	R	67	Ö	S	K	A	D	E	

Sommarnumrets vinnare blev
Karin Gitao, Bjälverud Tomtebo
671 92 Arvika

Grattis Karin!
**Penninglott kommer
på posten!**

Vid sjön Tvällen - 670 35 Gunnarskog
Telefon 0570-77 30 24
c:a 30 km. norr om Gunnarskog.

Öppet:
Onsdag-Lördag 12.00-21.00
Söndag 12.00-18.00
Måndagar-Tisdagar Stängt

Vi ordnar fester av alla slag.
Välkomna!

PRIVAT
TANDLÄKARNA

Tandläkare
Lisa Lempert-Reimerson

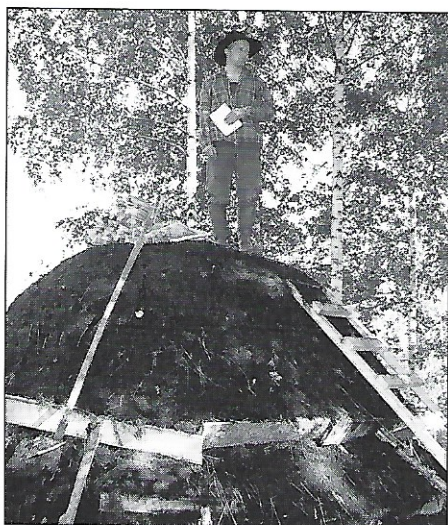
*Personlig service
med kvalitet och omtanke.*

Torggatan 8, Arvika, tel 162 10
(Barn får kostnadsfri tandvård
- även privat)

Allstakans Byalag tänder mila.

Nystartade Allstakans Byalag har varit i full gång i sommar. Några lördagar har man gått samman för att röja upp gamla stigar och körvägar på "Ashtaskogen". Så småningom ska det bli ordentligt skyltat och markerat, för att underlätta skogspromenader för dem som inte är så hemtama i terrängen.

På midsommardagen hade man gjort i ordning en tipspromenad. Trots att vädret inte var det allra bästa mötte ett stort antal ortsbor upp. Efteråt serverades kaffe och korv.

Ordföranden Jan Johansson hälsar alla hjärtligt välkomna till milkvällen.

Onsdagen den 16 juli samlades några bybor, för att börja bygga upp en mila. Mycket jobb förstås, men också många skratt blev det, innan milan stod klar för tändning. På fredagen skulle det ske. Flygblad hade delats ut och förväntan var stor.

Då klockan var halv sju, och ordförande Jan Johansson förrättade dopet - milan blev döpt till Fredrika, efter dagens namn Fredrik - hade inte mindre än 150 personer infunnit sig. En stor skara, om man tänker på att det inom Allstakans hemman endast bor 125 människor.

Nils Lundqvist fick äran att tända Byalagets första mila och Allan Weiberg blåste i näverlur. Det var högtidligt värre. Korv grillades, kaffe kokades över öppen eld, liksom kolbullarna som gick åt i massor. Flera stekpannor låg på glöden, hela tiden. Man spelade dragspel, gitarr, fiol och munspel - och man sjöng allsång. Folk träffades och trivdes.

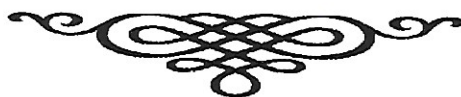
Att det är uppskattat med olika arrangemang ute i bygderna är helt klart. På den jättestora platsen vid Övre Vassbotten, där milan finns - på Lerbråtens ägor - har man byggt en "flötarkoja". Den gjordes för några vintrar sen, av några ALU-gubbar. Eftersom närmaste ställe heter Sjölund, fick platsen namnet ALUNda.

Det var storögda kanotister som kom paddlande förbi. De flesta hade nog aldrig sett något liknande. På söndagen släcktes milan ner, efter att ha haft dygnet-runt-bevakning. Den blev ett samlingsställe, dit folk kom och träffades - både dag och natt - dessa varma, fina julidagar. Senare ska Fredrika rivas och kolet tas till vara - och säljas. Det kanske blir någon krona i vinst till Byalaget.

Allstakans Byalag startades i våras. Då hade det först varit en träff för att se, om intresse fanns. Flygblad sändes ut och en sammankomst aviserades till Tväruds skola. Många från bygden kom, liksom även Ronny Yngvesson, från Arvika Kommun. Jan - På Lerbröten - Johansson blev utsedd till ordförande.

Näverlursfanfar vid miltändningen av Allan Weiberg.

Kolbullestekning, med fr v Tore Nilsson, Stig Karlsson och Göran Gustafsson.

Övriga i styrelsen är:

Thomas på Bröten (Axelsson)
Stig der Framme (Karlsson)
Eddie i Käpplingen (Lundqvist)
Britt i Vålänga (Olsson)
Camilla ve Tjarne (Tjärnestig)
Janet der Framme (Tjärning)

Idéer och tips om aktiviteter mottages tacksamt.
Över femtio hushåll (inom och utanför Allstakan finns redan som medlemmar.)

Flera välkomnas!

Du kan väl din dialekt?

1. assvahl

a. eftervärld b. hemsk c. kvällsmat d. ladusvala

2. bös

a. kudde b. mallig c. rik d. uthus

3. flepet

a. efterhängsen b. försmädlig c. hal d. lustig

4. guschlön

a. kollekt b. magknip c. matbit d. vårdträd

5. i ånnesch

a. gärna b. i framtiden c. i tankarna d. nyss

6. jaschel

a. garn b. gårdsgårdsvirke c. kindtand d. krängel

7. knarvel

a. dörrstänge b. gnissel c. kärve d. pyssling

8. lötego

a. ganska bra b. liknöjd c. med oberäkneligt humör d. som lätt tappar smaken

9. neste

a. höränne b. matsäck c. nystan d. söm

10. skams bössmal

a. harkrank b. räv c. tordyvel d. trollslända

Hasse Tuvhage

Facit finns nederst på sidan 16.

**För ditt gamla guld 18 k
får du 90:-/gram
mot byte till nya varor.**

Storgatan 26
Box 85, 671 22 ARVIKA
Tel. 0570/141 10, 102 23

Välkommen

till

ICA
Thybergs
ARBOTTEN TEL. 320 43

ICA Kundkort

Din lokala "miljöbutik"

GIK på Internet

Under försommaren "surfade GIK ut i cyberrymden" och vi finns nu nåbara även på Internet, adressen till vår hemsida är:

<http://hem2.passagen.se/gik31/>

Sidan kan även nås via en länk från Arvika kommuns föreningsregister.

Hemsidan innehåller i nuläget mest fotbollsdata och du kan få information om laguppställningar för våra olika lag inkl. foton, resultat och serietabeller. Förutom fotbollen finns en del allmän information, historik med bilder osv.

Sidan är under uppbyggnad och kommer successivt att fyllas på med information om våra övriga sektioner och ytterligare material i takt med att vi får in underlag och matchrapporter mm. Du som har synpunkter på hemsidan eller har material som du tycker ska läggas upp, hör av dig till mig på tel 320 63 eller e-mail: norrby.kallbacken@arvika.mail.telia.com.

Keeper på Larstomta

Vad händer på Larstomta onsdagen 5 november kl 18.00? Jo, då kommer Kjell Keeper Emanuelsson för att inviga den permanenta idrottshistoriska utställningen.

Utställningen innehåller bl a en del gamla idrottsredskap och en nyanskaffad, gammal fotboll. Tävlingskidor från 20-talet efter Johan Gustafsson "Vålänga" i Allstakan, mängder av bilder och klipp från olika tävlingar och mycket, mycket mer.

Här finns bl a bilder från en fotbollsmatch på Törsvallen i Årbotten på 30-talet, bilder av en mängd kända och okända idrottsmän och idrottskvinnor från Gunnarskogs aktiva och nedlagda klubbar samt Bogens livaktiga skytteförening.

Under invigningskvällen kommer gamla idrottsmän att berätta en del idrottsminnen och vi bjuder på kaffe till alla besökare. Detta är en kväll för alla idrottsintresserade och andra att uppmärksamma.

Anders Norrby

Välkomna hälsar Västra Värmlands idrottshistoriska sällskap sektion i Gunnarskog.

*Morgan Norrby
Rolf Johnsson*

DÄCKFYND

**Allt i däck.
Billiga bromsdetaljer.**

Vard. 8⁰⁰-17⁰⁰

Tel: 0570-311 01

Memo

Semester-haiku

Regne hänger i
lufta. Får bare hoppes
dä kravler sä kvar.

Hasse Tuvhage

Grindslanten

Den finns i många hem, den berömda tavlan "Grindslanten" av Aug. Malmström. I mer eller mindre goda s.k. reproduktioner. Motivet är tydligen älskat av många. Innehar den själv, vi fick den som bröllopspresent, jag och Märta.

Jag kan också säga att den i viss mån påminner mig om min barndom, då jag och bror Åke, öppnade grinden vid Nästorp för många av de bilar som under 1940-talet trafikerade Ekhöjdvägen i Bortan. Det fanns nämligen ett s.k. "kröttershag" där, därför fanns grinden.

Det var under kriget, då mycket kastved skulle fraktas till Arvika - timmertransporter förekom, men i liten omfattning - det mesta timret tog "flöta" hand om. Men kastveden skulle fram och den gick det inte att flotta.

Lastbilarna drevs med gengas, vilket satte ned motoreffekten såpass mycket att man fick växla ofta i backarna och växellådorna var inte synkroniserade, varför växlingen krävde lite "finess" om det skulle gå bra.

Ibland fick jag följa med i hytten framåt "gårn", och det var spännande att se hur Ernst Boström eller "Erik Därframme" klarade av "körgata", vilket de alltid gjorde! En del dagar fick vi öppna många gånger, ibland kunde någon blank krona singla ner i gruset och då var det stor fröjd att vara grindpojke. Vi kände igen bilarna när de kom, det var de förut nämnda Ernst Boström (senare också sonen Olle), Erik Därframme i Allstakan, Bröderna Nordgren från Sälboda, "Stranningarna" (Karl, Erik och Gösta), Eskil Jansson från Charlottenberg, för att nämna några.

Dessutom kommer jag ihåg en lastbil från bränsleaffären i Arvika, med inbyggd kylare, som jag tror kallades för "Storkersti". Föraren där tror jag hette Karl Lindberg.

Men störst var Karl på Strannas tyska "Krupp".

Kastveden lastades för hand. Det var ett styvt jobb, det gällde att göra så många "vännings" som möjligt.

Men vi lärde oss vilken tid det tog, ungefär, så vi kunde vara på plats när de kom nerför backarna mot Nästorp, för att kunna öppna grinden i så pass god tid att bilarna ej behövde stanna.

Detta var både roligt och spännande, samtidigt som det gav lite inkomster.

Personbilar var det mindre av, men de kom ibland och då flottningschefen Karl Magnusson från Arvika kom i sin Chevrolet, brukade vi (jag och min bror) springa dit båda två. Därför att då brukade vi **båda** bli "arvoderade".

Men vi fick lova att öppna när han kom tillbaka.

En gång blev han försenad och vi väntade intensivt på att få fullgöra vårt avtal, men det dröjde och vi blev nästan lite förtvivlade av att han inte kom tillbaka. Morsan var ute och tyckte att vi kunde låta grinden stå öppen och gå in och lägga oss, men detta avböjde vi bestämt, då vi "hade lovat". Han kom till sist, så vi fick gå in och lägga oss.

Under militärtiden kom det många militärfordon och vid ett tillfälle blev det "bingo".

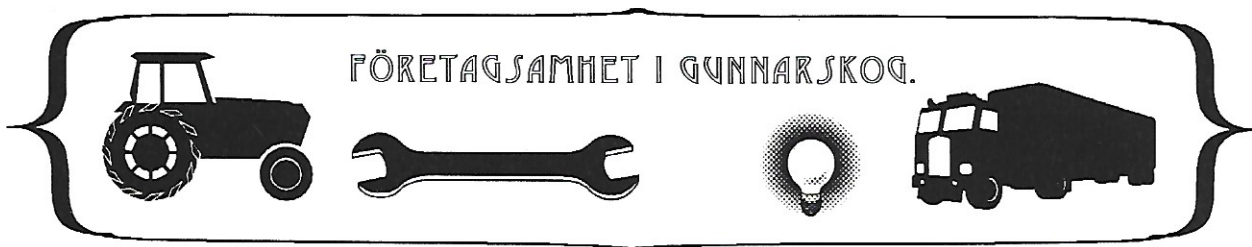
Av en bil med flera (av deras mössor att döma) högre befäl, fick jag sammanlagt nästan 5 kr. Jag var alldeles yr av lycka. Ja, det var något att berätta, för alla som ville höra på!

En annan gång blev jag också mycket lycklig, då jag fick åka ända hemifrån och till Gryts affär, med en motorcykelordonnans. Jag ansåg denna upplevelse så pass viktig, att jag påföljande söndag, på söndagsskolan i Ekhöjden, berättade om upplevelsen. Det skedde vid det efterföljande saftkalaset, där jag berättade det för söndags-skoleförest. Nils Andersson i Allstakan. Han lyssnade vänligt och uppmärksam, vilket jag noterade tacksamt.

Mina kamrater tyckte efteråt att jag "skräppte", men det uppfattade jag bara som avundsjuka. Jag hade i alla fall fått åka c:a 2 km med en motorcykelordonnans!

I dag är detta blott minnen och - om man så vill - nostalgi. Men "grindslanten" bidrog ändå till upplevelser som man gärna kommer ihåg!

Torsten Nilsson

Br. Johanssons Bilverkstad

Bilverkstaden som bröderna Johansson har ligger i Gröttvål. De är tre delägare till handelsbolaget. Det är John, Bengt och Mats men numera är John pensionerad. John och Bengt startade firman 1963 och Mats började 1969.

John hade arbetat som reparatör på Esso i Stommen och Bengt arbetade i Lesjöfors. Verkstaden har alltid legat i Gröttvål, men de har byggt ut verkstaden lite med åren, med bland annat kontor och smörjgrop.

De vanligaste reparationerna är bromsarna på bilar, men de fixar även traktorer och andra redskap åt bönder. Fasta och återkommande arbetsuppgifter är servicen på postbilarna och reparationer på kommunens alla sönderblåsta soptunnor.

Gunnarskogsborna är ganska flitiga kunder, men det kommer även kunder utanför Arvika kommun.

De är alla nöjda med dagens verksamhet och har inget behov av att utveckla verksamheten ytterligare. Bengt sköter allt kontorsarbete i firman och då offras ibland mycket fritid.

*Alltid reparationer, här är det en Volvo som ser över.
Fr.v. John, Bengt och Mats.*

Det mest störande problemet tyckte de alla var tidsåtgången för att skaffa fram rätt reservdel.

Det kan vara mycket besvärligt att få fram rätt uppgifter om bilen, då de är placerade på olika ställen, beroende på vilket märke det gäller. Trots att uppgifterna är korrekta kan det komma fel reservdel i alla fall.

På frågan hur de trivs som företagare, svarade de att de trivs och att det mesta går på rutin. En fördel med att vara egen företagare är att man är självständig och kan variera arbetstiderna en del.

A.H. B.N.

Eriks specerier Eftr.

För två år sedan fick Bortanborna ny affärsinnehavare, Ulla-Britt Lövstrand. Eftersom hon bor i Bortan kände de flesta till henne redan och resten har hon lärt känna sedan eftersom.

Affärsinnehavare var inget Ulla-Britt hade tänkt att bli, då hon redan hade fast arbete i Edane. Erik Andersson, som drivit affären i 30 år, skulle gå i pension och sökte en efterträdare med ljus och lycka. Han tyckte att det var viktigt att affären levde vidare, för bygden och människornas skull. Han hade frågat flera tidigare, tills Ulla-Britt sa ja. Så man kan nog säga att slumpen har gjort henne till egen företagare som hon är idag.

Kassaarbete hör till Ulla-Britts vardag.

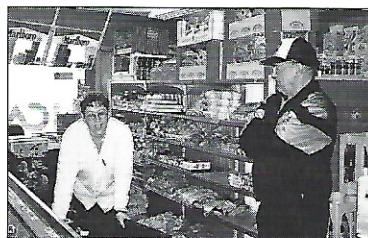
Problemfritt var det verkligen inte i början, säger Ulla-Britt och tänker tillbaka. Det var mycket nytt, då hon inte alls har sysslat med arbete inom handel tidigare. Än idag räcker inte timmarna till riktigt, utan hon börjar ca 6.30 och slutar ca 18.30 och sedan sköter hon mycket pappersarbete hemma, på kvällar och helger.

Kundkretsen är stor och sträcker sig från Allstakan till Mitandersfors. Ulla-Britt har 3 deltidsanställda samt har extra hjälp på sommaren, då det är mera kunder.

Affären har ca 40 fasta utkörningar i veckan till äldre och sjuka som har problem att ta sig till affären, leveranser sker onsdagar, torsdagar och fredagar. Detta projekt finansieras med hjälp av det kommunala utkörningsbidraget, till en del.

Hur en vanlig dag kan se ut? Finns det vanliga dagar? skojar Ulla-Britt. Hon brukar börja med att plocka och städa, fylla på varor i hyllorna för att vid 9-tiden göra beställningar. Tack vare ett beställningsmodem till ICA och Milko så sparas det mycket tid.

Inom den snaraste framtiden ska man bygga en toalett på affärsplanet och senare göra lite ändringar i lokalerna. I källaren är det hantverksförsäljning till påsk, sommar och jul.

Ulla-Britt i samtal med f d ägaren Erik.

Ulla-Britt är även ombud för Apoteksartiklar och säljer fiskekort. Tyvärr förlorade affären, som många andra små butiker, sin försäljning på tips för en tid sedan. Men Ulla-Britt hjälper de som vill spela i alla fall med att ta in kuponger som hon på onsdagar lämnar in på Uno-X i Stommen.

Trots tidsbristen för hem och vänner ibland, stortrivs Ulla-Britt som egen företagare. Mycket självbestämmande och ibland glömmer hon av att det är hon som är chefen.

Gemenskapen med kunderna i butiken är inte att ta miste på. det har startats ett spelbolag där, och vem vet, en dag vinner de säkert. Då blir det säkert en lååång semester för Ulla-Britt och hennes familj.

A.H. B.H.

Erik Specerier.eftr.

*ÖPPET vard. 9-18
lörd. 9-13*

Din butik på bygden

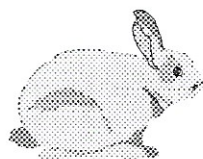
VÄLKOMNA!

UllaBritt & Anki

TEL. 0570/771010 BORTAN

FRÅN MARKERNA.

Bidrag om jakt, fiske, naturvård, skytte, hundar, jägarprofiler, utbildning i hithörande frågor, hajkar, vandringsleder, viltvård, tävlingar osv. Skriv och berätta, bifoga gärna en bild.

Jaktutredning

Den statliga jaktutredningen har lämnat sitt förslag till jordbruksministern. En gotländsk lantbrukarfru, Ulla Pettersson, har varit ensamutredare. Hon är ickejägare, vilket klart framgår av de förslag hon lägger. Förslaget innebär klara försämringar för landsbygdens folk, t ex möjligheten till samverkan genom jaktvårdsområden.

Enligt vad jag erfarit betyder förslaget att det inte längre får finnas jaktvårdsområden (Jvo).

I stället kan viltvårdsområden bildas för älg, kronhjort, dovhjort samt de fyra stora rovdjuren varg, björn, järv och lo.

Vid bildande av viltvårdsområde krävs att 80 % av markägarna som äger 80 % av arealen är positiva till bildande. Om viltvårdsområdet skall omfatta även småvilt som t ex rådjur, räv och hare, krävs 100 % anslutning.

En enda markägare kan alltså stjälpa en sådan områdesbildning. Viltvårdsområdet kan upplösas redan efter ett år om 20 % av markägarna kräver detta vid två på varandra följande jaktstämmer. Jag tror att de flesta jvo fungerar bra, och att ändringarna som föreslås är helt onödiga. Man kan alltid hoppas att jordbruksministern också tycker så, och lägger förslaget i papperskorgen, men det finns ju starka intressegrupper som är motståndare till all jakt.

Vid EU-anslutningen sas att jakten ej skulle påverkas, men tydligen återopas nu EU-regler för att slopa jvo. Viltet känner inte till några rågångar, och kan således ej ägas av en enda markägare, varför samverkan i jvo ter sig naturligt. (Möjligen kanske kaninerna på Gotland håller sig inom en fastighet.)

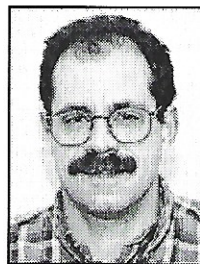
För att kunna jaga lagligt med hund krävs sammanhängande marker om c:a 200 ha. Hur

många i våra trakter har så stora marker utom Stora Skog AB? Beslut i riksdagen kan komma att tas under år 1998.

Nu är det tid att protestera. Skriv eller ring till våra riksdagsmän innan det är för sent! Skall vi klä oss i våra jaktkläder och resa till Stockholm och demonstrera? Tar vi med våra gevär blir de väl beslagtagana men det kanske inte betyder så mycket? Vi lär väl inte ha så stor användning av dem om jaktutredningens förslag skulle antas av riksdagen?

Gunnar Lidberg

Höstens ECCO i butiken

Lars Karlsson

Uppskattar du kvalitet, omtanke och personlig service är Du hjärtligt välkommen till oss!

Ulla Norlin

- vi kan skor -

STORGATAN 25, ARVIKA TEL. 0570-157 90

En jaktresa till Tyskland.

Vid 1996 års älgjakt i Järperud deltog tre tyskar. Harro Rehm, som jagat i Järperud c:a 15 år samt Hannes Schwarten och ny för året Bernhard Wulf. Den sistnämnde fällde tre älgar trots att han bara sett älg på TV tidigare.

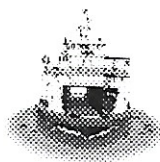
Arne Nilsson, Skoghem, fick nu inbjudan att med 2 man komma till Tyskland på jakt i januari 1997. Eftersom jag sedan tidigare hade erfarenhet av jakt i Tyskland, blev jag tillfrågad om jag kunde följa med på resan.

Stefan Ljosdal i Mosskog hade genom förbindelser med Harro Rehm också blivit inbjuden. Jan "Mellaåsgubben" Magnusson (27) var också intresserad och efter kontakt med Harro, bestämde denne att Jan också kunde följa med "eftersom han är så smal och tar liten plats i bilen".

Efter en hel del förberedelser som till exempel att låna en takbox till min gamla Saab, anträdde resan vid 12-tiden fredagen den 24 januari. Ett stopp vid Tomteboa i Årbotten för inköp av presenter till våra tyska värdar följdes senare på vår färd av en kaffepaus i Brålanda.

En viss oro (helt obefogad) för sjösjuka infann sig nu i bilen och i jämnhöjd med Lilla Edet påbörjade därför de oroliga medicinering mot sjösjukan.

Vår färja från Göteborg skulle avgå till Kiel klockan 19.00. Som tur var hade vi tagit god tid på oss till Göteborg, ty när vi kom dit fanns ingen skyltning till Kiel, däremot till Fredrikshavn och dit skulle vi

ju inte. Efter att ha irrat omkring i en timme i Göteborgs centrum och ute på Hisingen fann vi så småningom färjeterminalen till Kiel.

Väl ombord på färjan installerade vi oss i en fyrmannahytt (trångt!) och gick sedan upp på ytterdäck och vinkade farväl till Sverige. Lite senare avsmakade vi färjans smörgåsbord där det visade sig att Jan var utrustad med en mage i

kamelklassen. Han åt så han klarade sig i flera dagar utan någon mer mat.

Under resan ner hade Stefan pratat på att resten av familjen låg i influensa. Under natten insjuknade även han i "flunsan", dock inte värre än att han kunde fortsätta resan.

Klockan 9 på lördag morgon var färjan framme i Kiel och där mötte Harro och Hannes upp. Sedan var det bara att haka på Harros bil som lotsade oss till en stad öster om Hamburg som heter Schwartzenbeck.

Det visade sig nu att Stefan ämnade göra bilaffär varför det blev en ganska lång paus i denna stad med proväkning av bilen och diverse förhandlande med bilhandlaren.

Därefter fortsatte vi färd mot Berlin och efter ett avbrott för lunch halvvägs till Berlin, anlände vi frampå aftonen till Eschholt (Ekhultet), ungefär mitt emellan Berlin och polska gränsen, där Bernhard Wulf med fru välkomnade oss med kaffe.

Under färd till Eschholt hade vi vissa funderingar om Harro verkligen kunde hitta vägen dit vi skulle. Vi förstärktes i våra tvivel när det dök upp vägskyltar som det stod Warschawa på. Men Harro fann rätt väg.

I åkerkanterna i Tyskland finns ofta jaktorn sk. hoschtsitsen (högsäten).

När vi såg sådana sa jag att det är sådana vi skall sitta i under jakten. Jaktornen är oftast uppförda av träslanor och varierar i höjd från 3-12 meter över marken.

En av deltagarna ("Jä segger itte nô namn men han bor i e rö stüge imella Bergtôrpe å Ryckstan") meddelade nu att: "Jag kommer aldrig i livet att krypa upp i ett sånt torn".

Det visade sig att han var höjdrädd.

Vi "tröstade" honom med att vi får be tyskarna att hissa upp Dig i jaktornen med

långa rep eller också får Du stå på marken och skjuta kaniner medan vi jagar vildsvin och hjort.

När vi druckit vårt kaffe i makarna Wulf's hem och klockan närmade sig 17.00 blev det plötsligt bråttom. vi "utvisades" till ett kallt uthus med betonggolv och uppmanades att byta om till jaktkläder. Harro sa att bästa tiden att jaga vildsvin var mellan klockan 17.00-18.00, därefter var det för mörkt. Gevär fick vi låna av tyskarna, grova kanoner, 9,3 x 62 och 9,3 x 64 med kikare. Själv fick jag följa med Bernhard.

Vi åkte flera kilometer i en fyrhjulsdriven bil på ett mellanting mellan bilväg och traktorväg. Snart var vi framme vid det aktuella jaktornet c:a 10 meter högt, som stod i kanten av vägen i gränsen mellan en c:a 40-årig tallskog och en tallföryngring på c:a 5 hektar med en höjd av c:a 2 meter, planterad med 50 cm förband. I föryngringen fanns 4-5 meter breda gator utgående från tornet och i flera olika riktningar.

Sedan vi suttit ett tag och Bernhard medelst kikare sonderat terrängen i olika riktningar, pekade han i riktning mot skogen c:a 250 meter bort, där såg jag två hjortar passera över vägen. Tre, sa Bernhard. Efter ett tag började han lyssna intensivt mot tallföryngringen c:a 100 meter bort. Tre stycken, sa jag. Sex stycken, sa Bernhard. Snart var det för mörkt att sitta längre, så vi åkte tillbaka till Bernhards hem, där vi bjöds på kvällsmat med bl.a. foreller tillagade på tre olika sätt.

När klockan närmade sig tio på kvällen började tyskarna titta ut genom fönstret, och när månen stod lagomt högt bar det iväg till skogen igen. Bernhard var fortfarande med mig men nu satt vi i

ett torn i kanten av stora fält. Tornet var helt infodrat med luckor med glasrutor för sikt.

Efter ett tag passerade en flock vildsvin på c:a 100 meter håll i full fart och jag avstod från att skjuta. "The wind is not good", sa Bernhard och klev ner ur tornet samt uppmanade mig att följa honom.

Det visade sig nu att han menade att vi skulle ägna oss åt smygjakt.

Efter att ha smugit oss ljudlöst fram i c:a 1 kilometer i skogen stannade han och pekade. Jag såg ingenting. Då smög vi ytterligare 20-30 meter och Bernhard tryckte ner mig på knä. Och där c:a 40 meter bort såg jag en mörk skugga passera traktorvägen.

Nu satte jag geväret till axeln och såg i kikaren ytterligare en skugga passera över vägen. Den tredje som kom tyckte jag att jag hade inne tillräckligt bra så jag avlossade skottet. Sen såg jag ingenting på en bra stund på grund av mynningsflamman. "You missed Gunnar" (Du bommade), sa Bernhard. Han såg i sin kikare i mörkret att jag blev efter.

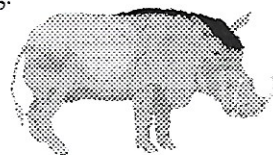

Frampå natten installerades vi så i ett gashaus där kvällens övningar och provningar gick igenom innan det var dags för sängen.

Söndagen ägnades åt besök på "Gröna veckan" i Berlin, en lantbruksutställning med allt från blommor till fläsk och öl samt får, kor, hästar och traktorer. Innan Berlinbesöket fick vi låna Harros mobiltelefon för ett samtal hem till Sverige, vilket Arne skötte om. Sedan meddelade han att "nu vet hela Gunnarskog om att Gunnar Lidberg bommat på en gris".

På söndag kväll klockan 22.00-24.00 var det dags för vakjakt igen. Under måndagen bjöds vi på en bilfärd runt utfodringsplatserna. Några nävar majs kastades ut i närheten av de torn där vi skulle vaka.

Natten mot tisdag var Harro med mig på en plats där jag suttit tidigare. Just innan vi skulle avbryta jakten kom fyra vildsvin och sökte efter majs på c:a 50 meters håll. Trots dåligt ljus lyckades jag nu fälla en fritsling. fast jag skjutit sönder både hjärta och lungor gick den ändå c:a 75 meter från skottplatsen.

Samma kväll sköt Jan också en fritsling. Harro och Hannes sköt även de varsin.

Värst var dock Stefan som trots att han på grund av influensan mest låg till sängs i gasthaus lyckades skjuta en sexårig kailer (vildsvinsgalt). Eftersom kailern var så pass gammal hade den ganska fina betar, som Stefan kunde ta med hem som trofé. Arne hade minst tur av oss.

I och med att de tyska jägarna var angelägna om att vi skulle få skjuta fick han en natt följa med Bernhards chef till ett bergsäkert pass någonstans närmare polska gränsen. Det var mycket långt dit och Arne kunde inte kommunicera med Lothar. Efteråt skojade Arne och sa att han var övertygad om att han varit med om tjuvjakt inne i Polen, men så var det naturligtvis inte. Inget sågs emellertid på detta generalpass, och samma kväll satt Hannes på samma plats som Arne och han varit tidigare och sköt sin gris.

Sista chansen fick Arne tillsammans med Bernhard och detta på smygjakt. Det slutade på precis samma sätt som för mig, att Arne i nattmörkret bommade. Men enligt Arne var det ändå mörkare när han bommade än när jag gjorde det. Så snart vi träffades efter bomskottet blev han förstås som tröst välkomnad i bomskjutarklubben.

På onsdag morgon var det dags att ta avsked av makarna Wulf och anträda resan i första hand till Schwarzenbeck, där Stefan skulle hämta sin bil, som han bestämt sig för per telefon.

Vid ankomsten till Schwarzenbeck visade det sig att bilen inte kunde hämtas förrän på torsdag, sedan en tysk byråkrat underkänt en kopia av Stefans pass och sedan slutat för dagen.

Stefan ställdes nu inför tre valmöjligheter: 1. Att strunta i bilaffären, 2. Att stanna kvar ensam i Schwarzenbeck och visa upp sitt pass där dagen efter, 3. Att lämna kvar passet på bilfirman i Schwarzenbeck och följa med oss till Harro och Hannes i Flensburg samt återvända till Schwarzenbeck på torsdag och hämta bilen då. Stefan valde alternativ 3 och följde med oss till Flensburg. Under resan dit betraktade vi Stefan

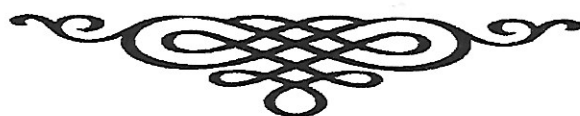
som statslös eftersom han ej hade sitt pass.

Onsdag kväll anlände vi till Husum där Hannes bodde och blev bjudna på kaffe med smörgås och sist på kvällen besökte vi också Harro's hem i Flensburg innan vi tog in på ett gasthaus för natten.

Torsdag morgon kom Harro och lotsade oss ut från Flensburg och sedan åkte vi tillbaka till Schwarzenbeck, där Stefan hämtade sin bil, och sedan fortsatte vi till Kiel, dit vi anlände i god tid innan färjan avgick på kvällen.

Fredag morgon var vi framme i Göteborg efter en ganska blåsig natt och vid middagstiden på fredagen var vi hemma igen, flera erfarenheter rikare.

Gunnar Lidberg

GRAVÅS BIL & MASKIN

REPARATIONER, BESIKTNINGAR,
ROSTSKYDDSBEHANDLING,
FULLDÄCKSERVICE, OLJEBYTE
MED TILLHÖRANDE SERVICE.
ALLT TILL BRA PRISER.

0570 - 342 14

eller

010 - 67 07 419

Min Far var bonde

en blick på 1930 talet

Rymden mörknar, åskan går.
Mjukt faller regnet - bonden han sår.
Sår fröet i tro att åkern ska grönska.
Axet ska mogna, vad mer kan han önska.

Grälle den präktiga Nordlandshästen
betar så lugnt - han får vila ett tag.
Alltid han dragit så trogen...
Timret på vintern - på våren för harven
och plogen, på sommar'n då skördar ska in
av alla de slag.

En bondes dag är 12 timmar lång.
Han arbetar självständigt, helt utan tvång...

Lediga stunder räcker ej till.
Stugan ska målas, taket ska lagas.
Bikupan skötas, långt innan det dagas.

Höstkvällen kommer med frid och ro.
Mor spinner linet - Far lagar en sko.
I radion man sjunger en känd melodi...
"Sjung med" manar Mor
- och gladerligt så vi barn klämmer i.

*Text: Bertha Anderson
Oak Lawn IL, USA*

Facit "Du kan väl din dialekt"
1.c 2.b 3.b 4.c 5.d 6.b 7.a 8.c 9.b 10.d

Höst

Jag sitter vid det täta innanfönstret,
och ser ned över ängarna, mot vägen.
Solen droppar fröst från taket,
och luften är kylig och torr.

Älggräset glittrar av morgonfrost.
Katten sitter lugnt, på verandans trapp,
och ser ut över sin värld.
Förväntansfull,
insupandes den nya dagens liv.

Lena Bergholm/Lidberg

Limerick

En turist fick frågan i Brest
vilka storstäder han ansåg bäst.
- Tja, Paris är väl bra,
Rom...Prag...Moskva
men jag avskyr Buda som Pest.

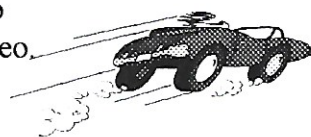
***

En kirurg fyller år i byn Jära
och maken vill rosor förära.
- De är röda, mitt gull,
för omväxlings skull.
Du är ju så van att få skära.

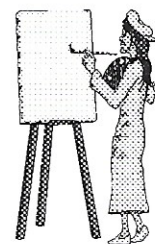
***

En färtkung i Montevideo
tänker köra en Alfa Romeo.
Hans provtur den slutar
i trehundra knutar.
Nu kör han med Valium och Treo.

***

En sparsam kommunpamp i Väja
fann det dyrt att sig avkonterfeja
av känd kolorist.
En ung graffitist
fick gratis porträttet spreja.

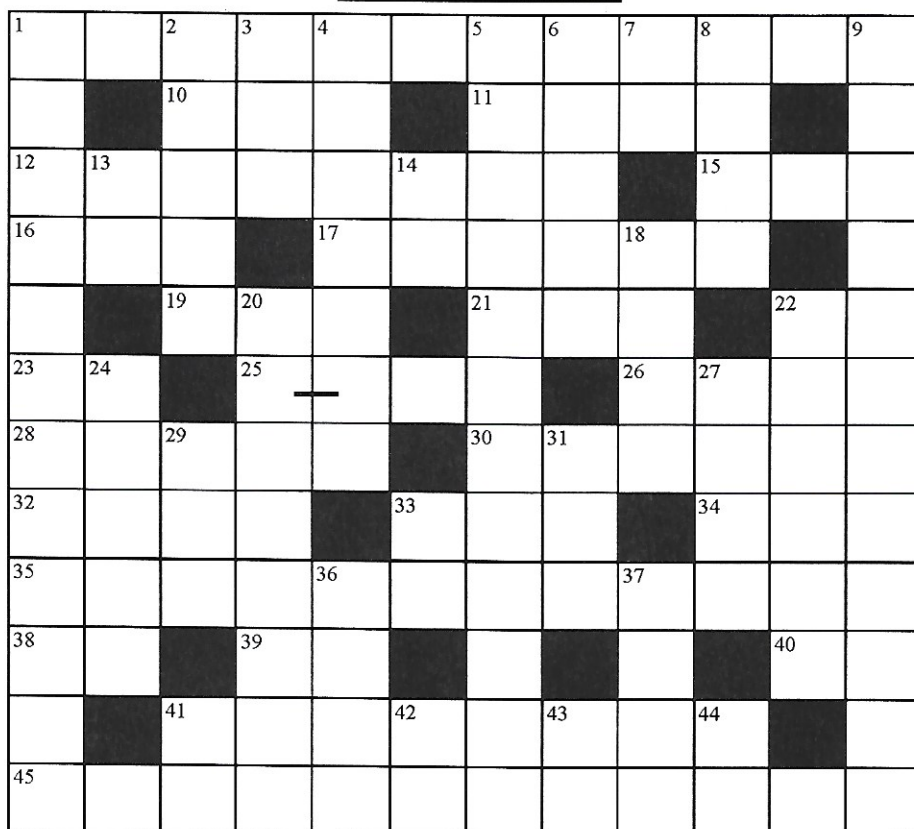

***

En luttrad man i Norilsk
har en son som är ovanligt trilsk.
Hans svärmor är ogin
hans dotter är ofin
och hustrun är vanvettigt ilsk. *Hasse Tuvhage*

HÖSTKRYSET

Vågrätt

1. Är vi alla och detta.
10. Missväxttid.
11. Blir två ibland.
12. Efter barkborreangrepp.
15. Har rik.
16. Vass sak.
17. "Finns dom" i Göteborg?
19. Fyllde vi först.
21. Regeringsparti.
22. Böjlig linjal.
23. Kring.
25. Kan man väl kalla Gotlandsflicka.
26. Sjö i Bortan.
28. Växer utför men svänger ibland.
30. Har alla! Bör odlas!
32. Kan man falla i.
33. De goda och dåliga åren var lika många.

34. Ofarlig dryck.
35. Hennes söndag är besjungen.
38. Soldatämne.
39. Skydd.
40. Italienja.
41. Blir blommor på hösten.
45. Mindre än Gûnnarskemarten. Eller?

9. Framför dig.
13. Civilstånd.
14. Soldatkort.
18. Frukttärande ibland.
20. Har ofta 13 rätt.
22. Utan.
24. Istidsminne.
27. Flockfågel.
29. Trafikplats.
31. Diade ur horn.
33. "Hela folkets" järnväg.
36. Kolsläde o. Lenin.
37. Tolka
41. Lämnas ibland om det är omöjligt.
42. Sven Danielsson
44. Pronomen.
45. På ötak.

Lodrätt

1. Adamöns äkta kalsonger.
2. Grannland.
3. Räcker.
4. Betala.
5. Duvkulla
6. Kon.
7. Pronomen.
8. Tokstolle.

Korsordskonstruktör: Gunnar Lidberg

Ditt förslag till lösning sändes till
Rolf Johnson, rekt. exp. Järvenskolan 670 35 Gunnarskog.
Märk kuvertet "Korsordet". Den först öppnade rätta lösningen belönas med en penninglott.

Tänkvärt

Mest bortkastad av alla dagar
är den utan ett leende.

***

Tröttast, blir man av det
man borde ha gjort,
inte av det man gör.

***

Man har inte omvänt någon
bara för att man tystat honom.

***

Gräl är lätt att börja,
men svårt att sluta.

Ungdomar idag...

Ungdomar idag ser inte alltid likadana ut,
sommiga har hängande byxor, andra tuppkammar
och massor med ringar i örsnibbarna.
Det är varken mer eller mindre konstigt
nu som förr.

Jag minns i min sprödaste ungdom
när jag beslöt mig för att bli blondin.
Pengar hade jag inga och inte heller
lov från föräldrarna.

Lånade i smyg av vätesuperoxiden
och skred till verket.

Hjälp! Nog blev jag annorlunda alltid!
Lasse Holmqvist kunde slänga sig i väggen,
min ljusa lugg var betydligt mer iögonfallande.
Så, inte är ungdomar mera udda nu än förr,
de har bara mer pengar och är idérikere.

Mina skor...

När jag konfirmerades, för 30 år sedan, klämde
jag in mig i mina första "tantskor".
Vita högklackade med spännen. Helt
underbara... Veckorna innan hade jag dem under
sängen. Stapplande korsade jag golvet därhemma
när jag provgick. Och när dagen var inne äntrade
jag de vuxnas led, stapplande i mina fina
högklackade skor. Vilka minnen...

Marianne i Börtan

Historier

Första gudstjänsten med årets konfirmander:

- Vad tyckte ni då?
- Jodå, musiken var häftig men
mellansnacket för långt...

***

Kalle, 7 år, och nybörjare i skolan, berättade
en dag vitt och brett om allt han redan lärt sig.

- Så, du tycker alltså inte att frågorna
i skolan är svåra då?
- Nää, men svaren...

Vi har märkena för dej

Försäsongsrabatt

10%

Gäller ej redan nedsatta varor

Klipp ur & ta med annonsen!

Höstnytt

HOS

Eliassons

VID TORGET

**KOM IHÅG ATT VI ÄR MED
I ARVIKA-KORTET**

MELKA - TENSON - FJÄLLRÄVEN - RAPPSON
4-YOU-BOYS of EUROPE - LEVIS - ROSS RIVER

Limerickar

Jag knöt sa en flicka i Skara
en stor knut på näsduken bara
för att när jag den såg
genast komma ihåg.
Någoting, vad det nu
kunde vara?

Det bor en professor i Kinne
som har ett uruselt minne.
Så om någon ringer
runt huset han springer
för att se om han är inne.

En nygift man ifrån Viken
är på unga fruns konst vid spisen besviken.
När hans kök luktar rök
säger han på försök:
- Fick du brandskadad burk i butiken?

Historier

- Pappa, är du rädd för
vargar?
- Nej!
- För björnar då?
- Nej!
- Så, då är det bara morsan
du är rädd för då!!

- Har du hört att riksbanken ska trycka en
kompass på alla sedlar i framtiden?
- Vad säger du?
- Jo, man hoppas att de lättare ska hålla kursen.

- Vilket skulle du helst vilja avstå ifrån,
vin eller kvinnor?
- Det beror på årgången.....

Tänkvärt

Det är med pengar som
med gödsel.
De är inte till någon glädje om
de inte blir spridda.

Förr led folk av tennisarmbåge,
nu får de musarm, i dessa datortider...

Om folk levde efter sina egna råd
behövde de inte ge dem till andra.

När man tänker vänliga tankar
kan man lika gärna tänka högt.

I lugn & ro

När jag vill ha en stund för mig själv,
när allt är rörigt och högljutt omkring mig,
har jag ett litet knep för att få det folktomt och
tyst i köket.
Jag ställer dammsugaren mitt på golvet och gör i
för ordning en jättedisk.
Alla familjemedlemmar får då så mycket att göra
och flyr åt alla håll...
Sedan kan jag i lugn och ro lyssna på radio
och läsa Gönnerske Nytt.

Något jag saknar

Det finns något jag alltid kommer att sakna.
Det finns något jag alltid kommer att älska.
Det finns något jag aldrig kommer att glömma.
Jag ska alltid sakna och älska
och jag ska aldrig glömma min ungdomstid!

Marianne Ekstrand, Bortan

*Trevlig
höst!*

